

ЖУРНАЛ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ
ДЛЯ МАЛЯТ-ДОШКІЛЬНЯТ

8

січень

2023

БДЖІЛКА

Веселий сніг

Оксана Сенатович

Падав сніг,
Падав сніг –
Для усіх, усіх, усіх,
І дорослих і малих,
І веселих і сумних.

Всім, хто гордо носа ніс,
Він тихцем сідав на ніс.
А роззяв, як на сміх,
Залетів до рота сніг.
Вереді за комір вліз
І довів його до сліз.

А веселі грали в сніжки –
Сніг сідав їм на усмішки
І сміявся з усіма:
– Ой, зима, зима, зима!

РУКАВИЧКА

Українська народна казка

Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка, та й загубив дід рукавичку.

От біжить мишка, увізла в ту рукавичку та й каже:

— Тут я буду жити!

Коли це жабка плигає та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка. А ти хто?

— Жабка-скрекотушка. Пусти й мене!

От уже їх двоє. Коли біжить зайчик. Прибіг до рукавички та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка. А ти хто?

— А я зайчик-побігайчик. Пустіть і мене!

— Іди!

От уже їх троє.

Коли це біжить лисичка — та до рукавички:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка та зайчик-побігайчик.

А ти хто?

— Та я лисичка-сестричка. Пустіть і мене!

— Та йди!

Ото вже їх четверо сидить. Аж суне вовчик — та й собі до рукавички, питається:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик та лисичка-сестричка. А ти хто?

— Та я вовчик-братик. Пустіть і мене!

— Та вже йди!

Уліз і той. Уже їх п'ятеро.

Де не взявся — біжить кабан.

— Хро-хро-хро! А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка та вовчик-братик. А ти хто?

— Хро-хро-хро! А я кабан-іклан. Пустіть і мене!

— Оце лихо! Хто не набреде — та все в рукавичку! Куди ж ти тут улізеш?

— Та вже влізу,— пустіть!

— Та що вже з тобою робити,— йди!

Уліз і той. Уже їх шестеро, уже так їм тісно, що й нікуди. Коли це тріщать кущі, вилазить ведмідь — та й собі до рукавички, реве й питається:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик та кабан-іклан. А ти хто?

— Гу-гу-гу! Як вас багато! А я ведмідь-набрідь. Пустіть і мене!

— Куди ми тебе пустимо, коли й так тісно?

— Та якось будемо.

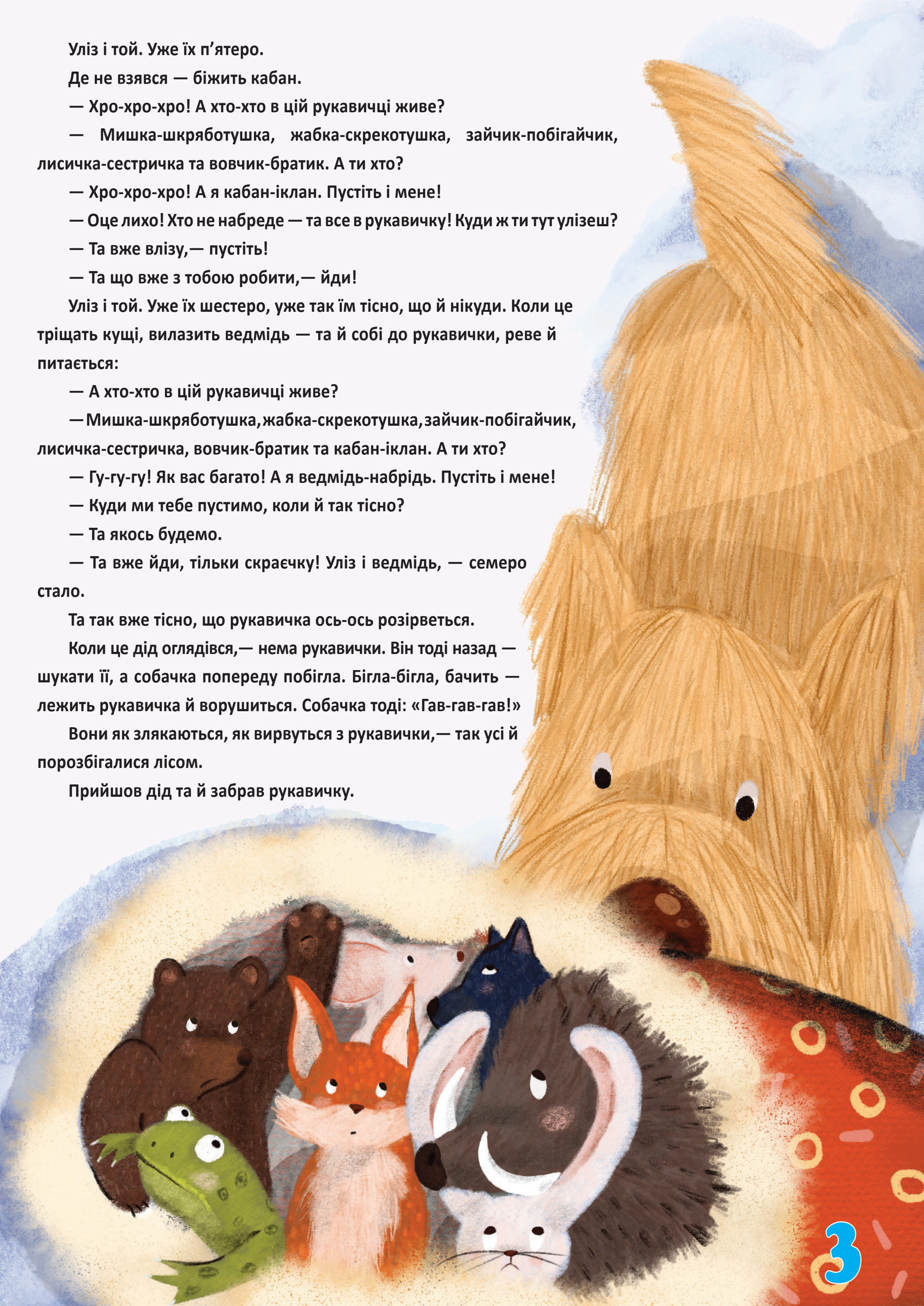
— Та вже йди, тільки скраєчку! Уліз і ведмідь, — семеро стало.

Та так вже тісно, що рукавичка ось-ось розірветься.

Коли це дід оглядівся,— нема рукавички. Він тоді назад — шукати її, а собачка попереду побігла. Бігла-бігла, бачить — лежить рукавичка й ворухиться. Собачка тоді: «Гав-гав-гав!»

Вони як злякаються, як вирвуться з рукавички,— так усі й порозбігалися лісом.

Прийшов дід та й забрав рукавичку.

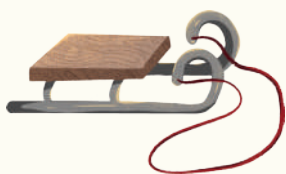

БУКВА И

Обведіть предмети,
що містять букву „И”!

И

И И И И И И И И И И

И И И И И И И И И И

И И И И И И И И И И

И И И И И

И И

И

И

И

И

И

Обведіть велику букву «А» червоним, малу букву «а» зеленим,
велику букву «О» синім, малу букву «о» оранжевим,
велику букву «У» фіолетовим і малу букву «у» рожевим.

ЦИФРА ЧОТИРИ

Handwriting practice row for the letter 'A'. The row contains 18 dashed uppercase 'A's for tracing, followed by 18 dashed lowercase 'a's for tracing. Each letter is positioned between a solid top line and a solid bottom line, with a dashed midline.

Handwriting practice line for the letter 'A'. The line consists of 18 dotted 'A' characters for tracing, followed by 18 blank spaces for independent practice. The line is bounded by a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

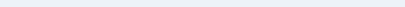
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

4 4 4 4 4

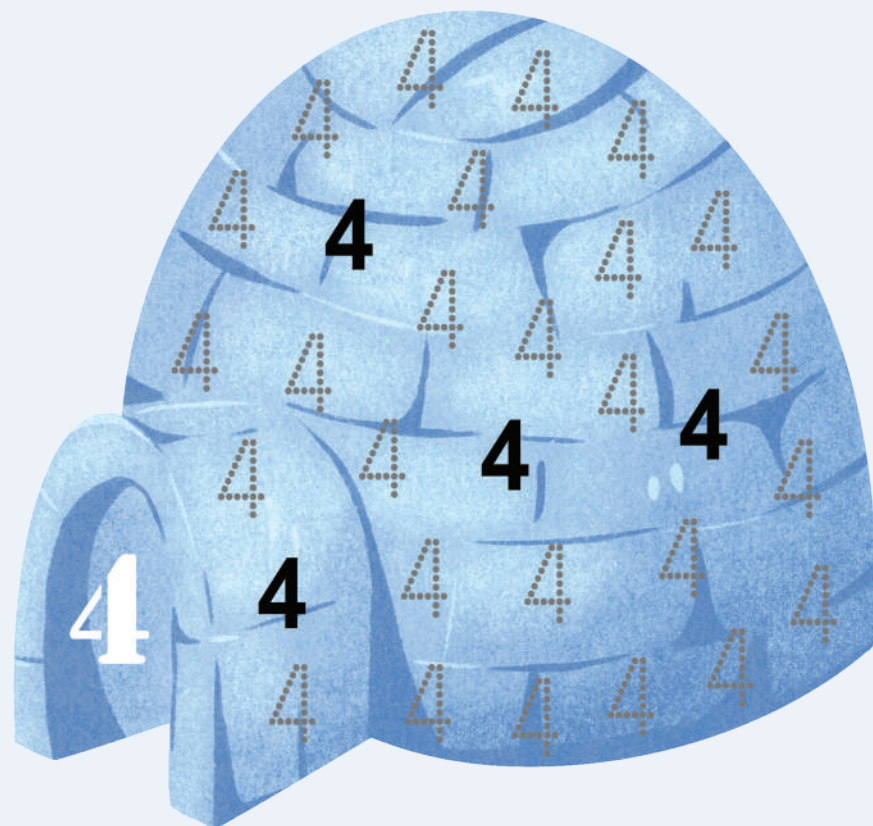
4

A

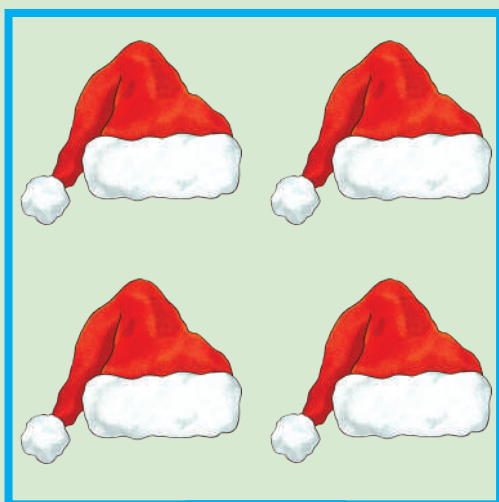
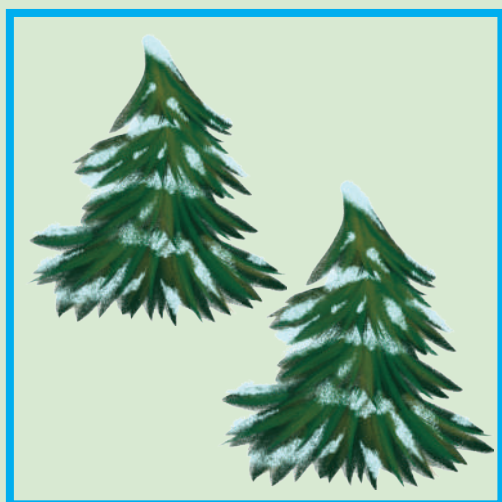
7

4

Напишіть у порожніх клітинках число,
що відповідає кількості предметів
на малюнках.

Обведіть групи з чотирьох предметів.

5

Зимові розваги

Як ви, мабуть, помітили, малюнок
незакінчений. Домалюйте його!

Допоможіть дитині
дістатися до санок

ЯК ВЕДМІДЬ ЛИСИЦІ ХАТУ ЛАГОДИВ

Українська народна казка

Був собі ведмідь, який не вмів нічого робити. Якось він побачив на узліссі лисичку. Такою смутною, такою зажуреною він її ще ніколи не зустрічав.

– Чого зажурилася, кумонько? – запитав.

– Ех, куме ведмедику, що мені робити – й сама не знаю. Хатка моя геть валиться.

Поглянув ведмідь – і справді: лисиччина хатка от-от в яр звалиться, на одній волосині тримається.

– Е, кумонько, тут роботи кіт наплакав, – раз-два, й усе буде як слід, – каже ведмідь.

– Справді? – зраділа лисичка. – Гаразд, кумчику, зроби, прошу тебе.

Ведмідь одразу взявся до діла. А лисичка так зраділа, що й не сказати.

– Працюй, працюй, кумику, – каже. – А я тим часом спіймаю тобі курочку, меду принесу.

– Оце добре, ото догадлива ти. Що ж, іди, іди, – аж усміхнувся ведмідь.

Пішла лисичка в село. А ведмідь ще завзятіше заходився коло хатки.

Як розмахнувся та як ударив лапою, колода так і вилетіла з лисиччиної хатки. Ще розмахнувся і вдарив – ще одна колода вилетіла і впала неподалік. Опам'ятався ведмідь лише тоді, як усі стіни розкидав. Одна стріха тільки залишилася. Ведмідь почував собі потилицю.

– Що ж його робити? Ось-ось лисичка повернеться... Що вона скаже?!

Думав-думав і придумав: розкидав колоди так, щоб їх і видно не було.

Прийшла лисичка, глянула – аж обімліла. Тільки одна стріха ще держиться.

А ведмідь каже:

– Не лякайся, кумонько! Ось побачиш: я звідси піду – і хата мов з-під землі виросте.

Сиділа-сиділа лисичка, ждала-ждала, та хата мов крізь землю провалилася. А вже смеркається, вечір настає. Почалася холодна злива. Що робити? Довелося лисичці в нору втікати. Відтоді лисиці не будують собі хаток, а живуть у норах.